

JAK SE MALÝ STRAKÁČ DO VELKÉHO SVĚTA VYDAL

Dovolte mi, abych se představil. Jsem český strakatý pes a jmenuji se Diamant Anibob. Narodil jsem se jedné podzimní noc rodičům Cetce Tabat a Cvalíkovi Livachar. Mám další čtyři sourozence - Denise, Darona, Dášenku a Děvče.

Ze začátku jsme jen pili a spali. Během několika dalších týdnů jsme se postupně začali seznamovat s okolním světem, plným lákavých vůní, zvuků a věcí. Jak šel čas, lumpárny nabíraly na intenzitě a z nás se stala parta malých nezbedů čekajících na nové majitele.

Jednoho rána nám naše lidská mamka řekla: „Děcka, dnes se chovejte slušně, ať je vidět, že jste z dobré rodiny, přileti se na vás podívat až z Ameriky.“ Nevěděl jsem sice, co to ta Amerika je, ale na dvouožce jsem

se těšil, očekáváje nějaké povyražení. Návštěvy bývají při mazlení nepozorné a nádherně se jim dá okusovat ucho i nos.

Jak mamka řekla, tak se stalo. Dvouožec otevřel dveře a já pohlédl svému osudu do tváře. Hned jsme se do sebe zamilovali. Musel jsem před kamerou pózovat zleva, zprava, zblízka, zdaleky. Kafe ještě nebylo dopito a buchty snědeny, ale v Americe díky moderní technice již viděli, jak vypadá ten, kdo za měsíc přibude do rodiny.

Do doby mého odletu bylo nutné zařídit potřebné formality. Povolení k vývozu, proto se muselo zajít na státní veterinární správu, mezinárodní očkovací průkaz s potvrzeným očkováním a odčervěním, exportní

průkaz původu, zajistit vhodnou přepravní schránku a obvolat aerolinky ve snaze vybrat co nejlepší trasu letu. Některé letecké společnosti jsou k nám, hafanům, více tolerantní, jiné méně, a mým přáním bylo cestovat s novou paničkou v kabině letadla. Proto jsem si musel hlídat svou váhu, která s přeprvkou a nezbytným vybavením nemohla přesáhnout 15 liber. Konečně bylo vše sehnáno a zařízeno, a mně nezbývalo než se rozloučit.

Poslední loužička doma, naposledy se proběhnout po známé zahradě, pár posledních pusinek a již jsem se v náručí moji nové paničky vezl vstříc dobrodružství velkého světa. Ještě jsem se ohlédl. V ouškách mi dozníval známý hlas, který šeptal „sbohem“ a na srsti se lesklo něco, čemu vy lidé říkáte slzy. No tak, mamko, nebreč! Prožil jsem u tebe krásné týdny naplněné láskou a nezbývá než doufat, že řádku pěkných let mám i před sebou.

A tak jsem 4. prosince 2001 odletěl z Prahy do Holandska. Když se pak v Amsterdamu letadlo zvedlo ze země, dal jsem sbohem staré krásné Evropě a v podvečerních hodinách přistál na letišti v Houstonu jako první (a doufám, že ne poslední) český strakatý pes na západní polokouli.

Božena Vavřínová

P. S. O tom, jak se mi v Texasu žije, vám napíšu někdy příště. Váš Diamant alias Kubula.